

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
ขององค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา
อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยาได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลทรัพย์พระยา จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๐ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

นับแต่ได้รับการจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ปฏิบัติภารกิจตามอำนาจหน้าที่เป็นอย่างดี มาตลอดแม้จะยังไม่มีสำนักงานถาวรในการปฏิบัติงานก็ตามในเบื้องต้น ได้สร้างที่ทำการชั่วคราวเป็นที่ทำการต่อมา ได้สร้างที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล และได้เปิดใช้เป็นที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลตั้งแต่วันที่ ๑๒ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

๑.๑.๑ ตำแหน่งที่ตั้ง

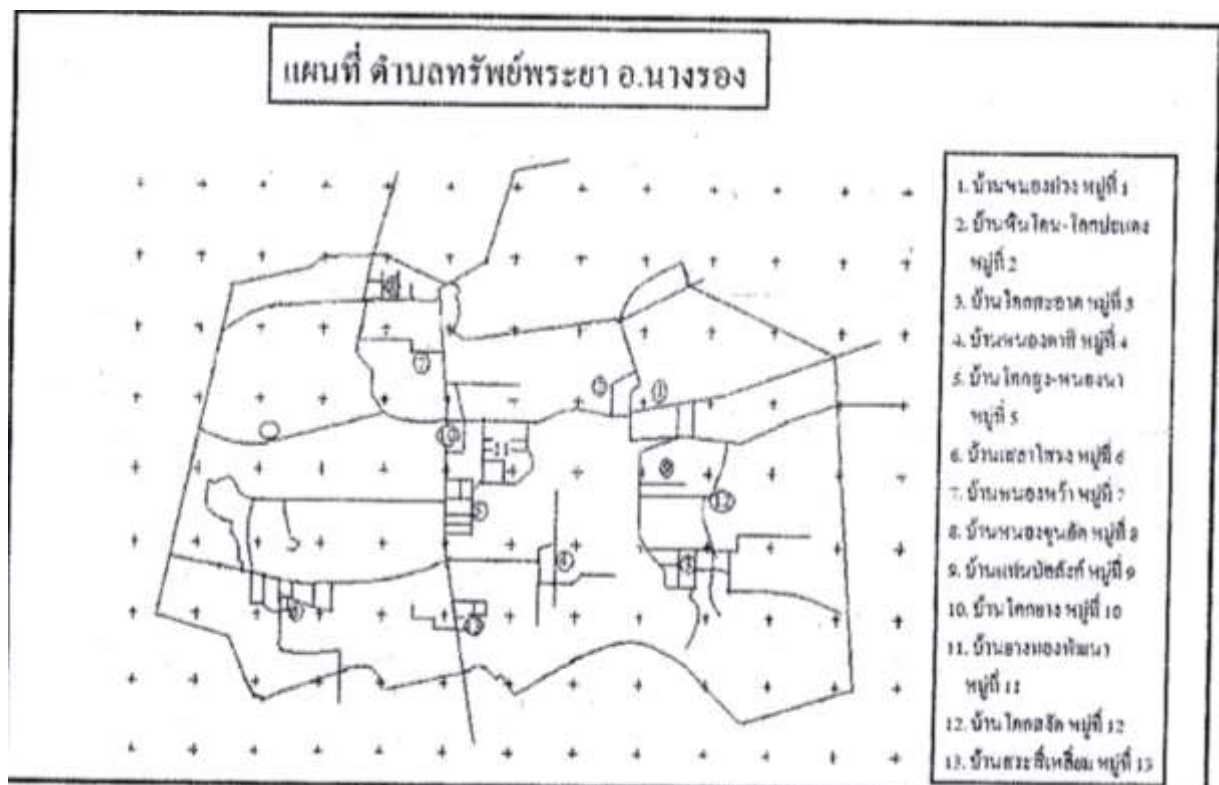
องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยาตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอนางรอง ประมาณ ๑๘ กิโลเมตร ละติจูด ๑๔.๕๑๙๖ ลองจิจูด ๑๐๒.๗๐๗๓ อยู่ห่างจากตัวจังหวัดบุรีรัมย์ ประมาณ ๗๐ กิโลเมตร

ขอบเขตตำบล

ทิศเหนือ	จดเขตตำบลสะเดา และตำบลชุมแสง อำเภอนางรอง
ทิศใต้	จดเขตตำบลไทยเจริญ อำเภอปะคำ
ทิศตะวันออก	จดเขตตำบลหนองไทร อำเภอนางรอง
ทิศตะวันตก	จดเขตอำเภอโนนสุวรรณ

พื้นที่ตำบล

ตำบลทรัพย์พระยา มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น ๔๕.๖๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒๘,๕๑๒.๕๐ ไร่

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

โดยทั่วไปสภาพภูมิประเทศของตำบลทรัพย์พระยา มีลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม และราบสูง บางส่วน ลักษณะพื้นที่ดังกล่าวแบ่งเป็น ๒ บริเวณ คือ

- พื้นที่ราบลุ่มส่วนใหญ่อยู่ทางบริเวณทิศตะวันออกของตำบล มีลำมาศไหลผ่านและมีคลองน้ำเล็กๆ ทั้งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและที่ขุดโดยหน่วยงานราชการ สามารถใช้เป็นแหล่งน้ำเพาะพันธุ์สัตว์น้ำและใช้เพื่อส่งเสริมภาคเกษตร ใช้อุปโภคและบริโภคได้ตลอดทั้งปี

- พื้นที่ราบสูงบางส่วนอยู่ทางบริเวณทิศตะวันตกของตำบล ลาดต่ำจากทิศใต้ไปทางทิศเหนือ สภาพดินเป็นดินลูกรังปนดินทรายร่วน เหมาะสำหรับปลูกพืชไร่ คือ อ้อยและมันสำปะหลังฯ

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศแบ่งได้ ๓ ฤดู (แบบมรสุม) คือ

- ฤดูร้อน เริ่มประมาณเดือนมีนาคม - พฤษภาคม
- ฤดูฝน เริ่มประมาณเดือนมิถุนายน - ตุลาคม
- ฤดูหนาว เริ่มประมาณเดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของดิน

พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา ส่วนใหญ่มีลักษณะของดินเป็นดินร่วนปนทราย เหมาะแก่การปลูกข้าว มันสำปะหลัง ข้าวโพด และพืชไร่ การประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรมของประชาชนได้ดีตามฤดูกาล ทำให้ประสบปัญหาภัยแล้งเป็นบางปี แต่ก็สามารถประกอบอาชีพได้

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำขององค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ ลำห้วย จำนวน ๒ สาย
- บึง หนองและอื่นๆ จำนวน ๑๒ แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย จำนวน ๔ แห่ง
- บ่อน้ำตื้น จำนวน ๕ แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา มีป่าสงวนแห่งชาติ คือ ป่าชุมชนโคกจบก จำนวน ๑๗๘-๑-๐ ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ บ้านหนองม่วง หมู่ที่ ๑ บ้านแท่นบัลลังก์ หมู่ที่ ๙ บ้านโคกสงัด หมู่ที่ ๑๒

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๓ หมู่บ้าน ได้แก่

๑. บ้านหนองม่วง หมู่ที่ ๑	๒. บ้านหินโคนโคกปอแดง หมู่ที่ ๒
๓. บ้านโคกสะอาด หมู่ที่ ๓	๔. บ้านหนองตาสี หมู่ที่ ๔
๕. บ้านหนองนาโคกสูง หมู่ที่ ๕	๖. บ้านเสลาโสร่ง หมู่ที่ ๖
๗. บ้านหนองหว้า หมู่ที่ ๗	๘. บ้านหนองขุนอืด หมู่ที่ ๘
๙. บ้านแท่นบัลลังก์ หมู่ที่ ๙	๑๐. บ้านโคกยาง หมู่ที่ ๑๐
๑๑. บ้านยางทองพัฒนา หมู่ที่ ๑๑	๑๒. บ้านโคกสงัด หมู่ที่ ๑๒
	๑๓. บ้านสระสี่เหลี่ยม หมู่ที่ ๑๓

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ดำรงตำแหน่งนับตั้งแต่วันเลือกตั้งและมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี นับแต่วันเลือกตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ ครบวาระการดำรงตำแหน่ง วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐ และปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยาจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ตาม คำสั่ง หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว

ผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

(๑) รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล : นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีใช้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ไม่เกิน ๒ คน

(๒) เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล : นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถแต่งตั้งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จากผู้ที่มีได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ ๑ คน

- ฝ่ายบริหารหรือคณะผู้บริหาร ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๒ คน และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล คณะผู้บริหารมีอำนาจหน้าที่ควบคุมรับผิดชอบในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย

ฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา

๑.	ดาบตำรวจรังสันต์	อุทพันธ์	นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
๒.	นายสนม	หญิงสำโรง	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
๓.	นายปริญญา	เคยดอน	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
๔.	นายนรินทร์	สีบชาติ	เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง หมู่บ้านละ ๒ คน สภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีวาระ ๔ ปี นับแต่วันเลือกตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ ครบวาระการดำรงตำแหน่ง วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐ และปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยาจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ตาม คำสั่ง หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว

- ฝ่ายนิติบัญญัติหรือสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยาประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ประชาชนเลือกตั้ง จำนวน ๒๖ คน อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี

ฝ่ายนิติบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา

๑.	นายอำนาจ	ทูลฉลอง	ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	
๒.	นายเข้มชาติ	เข้มบุบผา	รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	
๓.	นายวัฒนา	ศาลาแก้ว	เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	
๔.	นางสมพิศ	สกลกุล	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๑
๕.	นางอุษาวดี	จันทร์สว่าง	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๑
๖.	นายเกียรติ	ทิพย์อักษร	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๒
๗.	นางบุญถิ่น	จำพิชม	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๒
๘.	นางชื่น	ปราบภัย (ลาออก)	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๓
๙.	นางสำรว	หินชูแก้ว	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๓
๑๐.	นายบรรเทง	แก้วผักแว่น	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๔
๑๑.	นายธนวัต	นุชผักแว่น	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๕
๑๒.	นายสมอน	หอมกระโทก	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๕
๑๓.	นายกิมเล้ง	หล่าจันทึก	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๖
๑๔.	นายตี	สังสีแก้ว	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๖
๑๕.	นายเจียม	หอยสังข์	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๗
๑๖.	นายวิรัช	ถอยกระโทก	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๗
๑๗.	นายโย	ท่อนผักแว่น	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๘
๑๘.	นายสมพร	ดวงสว่าง	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๘
๑๙.	นายสำราญ	กัลยา	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๙
๒๐.	นายขาว	แสนเดช	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๑๐
๒๑.	นางประกอบ	ลดกระโทก	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๑๐

๒๒.	นายฐิติพงศ์	ลดกระโทก	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๑๑
๒๓.	นายเกรียงไกร	นกกกระโทก (เสียชีวิต)	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๑๑
๒๔.	นางสมบัติเจริญ	ราดกระโทก	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๑๒
๒๕.	นายบัวผัน	ยีนดิรล	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๑๒
๒๖.	นายวิรัช	บุษบา	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๑๓
๒๗.	นายพนม	ศรีสุข	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	หมู่ที่ ๑๓

องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา แบ่งการบริหารออกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

๑. สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย งานบริหารทั่วไป งานกิจการสภา งานธุรการ งานวิเคราะห์นโยบายและแผน งานบรรเทาสาธารณภัย งานสวัสดิการและพัฒนาชุมชน งานสังคมสงเคราะห์ งานส่งเสริมอาชีพและพัฒนาสตรี งานวิชาการเกษตร งานส่งเสริมการเกษตร งานเทคโนโลยีทางการเกษตร และงานส่งเสริมปศุสัตว์

๒. กองคลัง ประกอบด้วย งานบริหารงานคลัง งานธุรการ งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ งานการเงิน งานการบัญชี งานพัสดุและทะเบียนทรัพย์สิน

๓. กองช่าง ประกอบด้วย งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับเคหะและชุมชน งานวิศวกรรม และงานสาธารณูปโภค

๔. กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ประกอบด้วย งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษางาน วิชา การศึกษา งานส่งเสริมกิจการโรงเรียน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

อัตรากำลังพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง ข้อมูล ณ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๔

พนักงานส่วนตำบล	จำนวน	๒๒ คน
ลูกจ้างประจำ	จำนวน	๑ คน
ลูกจ้างชั่วคราว	จำนวน	๒๐ คน
รวม	จำนวน	๔๓ คน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ มีจำนวนทั้งสิ้น ๗,๓๓๐ คน เป็นชาย ๓,๖๕๑ คน เป็นหญิง ๓,๖๗๙ คน จำนวนบ้านทั้งสิ้น ๒,๑๐๕ หลังคาเรือน เมื่อเปรียบเทียบอัตราส่วนความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่รวมทั้งหมดจะมีค่าประมาณ ๑๕๙.๗๑ คน/ตารางกิโลเมตร

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

รายการ	หญิง (คน)	ชาย (คน)	หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน	๑,๑๘๘	๑,๓๒๔	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๑,๖๔๐	๑,๔๕๓	อายุ ๑๘-๖๐ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	๘๗๔	๘๕๑	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๓,๗๐๒	๓,๖๒๘	ทั้งสิ้น ๗,๓๓๐ คน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

สถานศึกษาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา มีโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๔ แห่ง และโรงเรียนมัธยมศึกษา (ขยายโอกาส) จำนวน ๒ แห่ง ซึ่งสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต ๓ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จำนวน ๑ แห่ง

๔.๒ การสาธารณสุข

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา มีการบริการทางสาธารณสุข ดังนี้

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชน จำนวน ๑ แห่ง
๒. ศูนย์บริการสาธารณสุขมูลฐานชุมชน จำนวน ๑๓ แห่ง
๓. อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ๑๐๐ เปอร์เซนต์

๔.๓ อาชญากรรม

ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา ก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าวจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกต้อง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

วิธีการแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา ที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยาจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรหนองไทร ได้แจ้งให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยาทราบนั้น พบว่าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจกเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา ก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไว้ที่ทั้ง

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมขนส่งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา ในปัจจุบันนับว่าสะดวกขึ้นมากเพราะได้มีการพัฒนาถนนหนทางภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การติดต่อระหว่างหมู่บ้านสะดวกขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยายังมีทางหลวงแผ่นดินสายแท่นบัลลังก์-ดอนอารางค์ ตัดผ่าน ทำให้ติดต่อกับอำเภอและจังหวัดใกล้เคียงได้สะดวก ดังนี้

องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา – อำเภอนางรอง	ระยะทาง ๑๘ กิโลเมตร
องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา – อำเภอปะคำ	ระยะทาง ๑๓ กิโลเมตร
องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา – อำเภอโนนสุวรรณ	ระยะทาง ๑๗ กิโลเมตร
องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา – จังหวัดสุรินทร์	ระยะทาง ๑๑๘ กิโลเมตร
องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา – จังหวัดนครราชสีมา	ระยะทาง ๑๑๘ กิโลเมตร

นอกจากนี้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยายังมีรถโดยสารประจำทางในหมู่บ้านสำหรับให้บริการประชาชนที่สัญจรไปมาเข้าในอำเภอได้อย่างสะดวก และรวดเร็ว

๕.๒ การไฟฟ้า

สำหรับการให้บริการประชาชนด้านการไฟฟ้าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยาเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคนางรอง ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลรับผิดชอบในการบำรุงรักษาซ่อมแซมและจัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์เฉพาะไฟฟ้าสาธารณะเพื่อให้แสงสว่าง ตามถนนตรอก ซอย และมีไฟฟ้าประเภทใช้พลังงานแสงอาทิตย์

- จำนวนหลังคาเรือนที่ใช้ไฟฟ้าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา

ประมาณ ๒,๐๗๒ หลังคาเรือน

- พื้นที่ที่ได้รับการไฟฟ้าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา ร้อยละ ๙๙.๐๖

ของพื้นที่ทั้งหมด

๕.๓ การประปา

ระบบประปาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา ดำเนินการโดยส่วนราชการอื่น เช่น กรมอนามัย กรมทรัพยากรธรณี งบประมาณกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และที่จัดสรรงบประมาณบางส่วนทำเอง ซึ่งมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา ประมาณ ๒,๐๐๐ ครัวเรือน แหล่งน้ำดิบที่ใช้ผลิตน้ำประปา คือ แหล่งน้ำผิวดิน(สระน้ำ) น้ำใต้ดิน(บาดาล) ซึ่งอยู่ในเขตหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้าน

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันทุกหมู่บ้าน ไซโทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นวนใหญ่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ในเขตตำบลทรัพย์พระยา มีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข (ย่อย) ตำบลทรัพย์พระยา อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๙ บ้านแท่นบัลลังก์ ตำบลทรัพย์พระยา อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้บริการไปรษณีย์โทรเลข จำหน่ายไปรษณีย์อากร บริการธนณัติ พัสดุและตัวแลกเงินไปรษณีย์แก่ประชาชนทั่วไป

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ลักษณะการประกอบอาชีพของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม การเพาะปลูก ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา มีการเพาะปลูกพืชที่สำคัญ คือ ข้าว พื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นที่ราบจึงเหมาะแก่การปลูกข้าว นอกจากการปลูกข้าวแล้วยังมีการปลูกผลไม้ พืช ผัก ทำไร่ในบางพื้นที่ เช่น มันสำปะหลัง ปลูกอ้อย ยางพารา เป็นต้น

๖.๒ การประมง

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา ไม่มีการประมงขนาดใหญ่ มีเพียงการประมงน้ำจืดเล็กๆ ตามแหล่งน้ำจัดธรรมชาติ

๖.๓ การปศุสัตว์

การปศุสัตว์ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา มีการเลี้ยงสัตว์เพื่อการบริโภค และจำหน่าย เช่น สุกร ไก่ เป็ด วัว ควาย

ฟาร์มไก่ไข่ ๑ แห่ง

ฟาร์มสุกร ๑ แห่ง

๖.๔ การบริการ

ร้านเสริมสวย ๕ แห่ง

ร้านซ่อมรถ ๖ แห่ง

ร้านอินเทอร์เน็ต ๑ แห่ง

ร้านซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้า ๑ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา ไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงานประเพณีต่าง ๆ

๖.๖ การอุตสาหกรรม

การประกอบการอุตสาหกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยาส่วนใหญ่แล้วเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก และเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน โรงสีข้าว จำนวน ๑๓ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

ร้านรับซื้อยางรถยนต์เก่า ๑ แห่ง

ลานรับซื้อพืชผลทางการเกษตร ๑ แห่ง

ร้านค้าต่างๆ ๖๗ แห่ง

กลุ่มอาชีพ

กลุ่มอาชีพการเกษตร ๕ กลุ่ม

กลุ่มอาชีพเย็บผ้าโหล ๑ กลุ่ม

๖.๘ แรงงาน

ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย และเป็นพื้นที่ทางการเกษตร ซึ่งปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ประมาณ ๙๙.๗๒ % ศาสนาคริสต์และศาสนาอิสลามประมาณ ๐.๒๘ % ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา มีวัด จำนวน ๕ แห่ง และสำนักสงฆ์จำนวน ๕ แห่ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

วัฒนธรรมและประเพณีที่ส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประชาชนในตำบลทรัพย์พระยา

๑. ประเพณีสงกรานต์ จัดงานรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ วันที่ ๑๒-๑๓ เมษายน ของทุกปี
๒. ประเพณีวันเข้าพรรษา จัดประกวดต้นเทียนและขบวนแห่เทียนพรรษา
๓. ประเพณีลอยกระทง จัดงานประเพณีลอยกระทง วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒
๔. ประเพณีขึ้นปีใหม่ จัดงานทำบุญตักบาตรร่วมกัน วันที่ ๑ มกราคม ของทุกปี

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา ได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสานใช้สำหรับในครัวเรือน วิธีทอผ้า วิธีทอเสื่อ การถนอมอาหาร หมอยาพื้นบ้าน การทำขนม และวิธีการจับปลารมชาติ

ภาษาถิ่น

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา มีภาษาถิ่นหลากหลายที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ภาษาถิ่นไทยนางรอง (ไทยเบิ้ง) ซึ่งมีสำเนียงคล้ายภาษาถิ่นไทยโคราช

๗.๔ OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

เครื่องจักสานจากไม้ไผ่ สุ่ม ตะแกรง ขนมห่อหุ้ม ขนมห่อหุ้ม ขนมห่อหุ้ม

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำขององค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ ลำห้วย จำนวน ๒ สาย
- บึง หนองและอื่นๆ จำนวน ๑๒ แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย จำนวน ๔ แห่ง
- บ่อน้ำตื้น จำนวน ๕ แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา มีป่าสงวนแห่งชาติ คือ ป่าชุมชนโคกจบก จำนวน ๑๗๘-๑-๐ ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ บ้านหนองม่วง หมู่ที่ ๑ บ้านแท่นบัลลังก์ หมู่ที่ ๙ บ้านโคกสงัด หมู่ที่ ๑๒

๘.๓ ภูเขา

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา ไม่มีภูเขา

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา ส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย และพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา ได้จัดทำโครงการเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนและเป็นไปตามความต้องการของประชาชน เช่น โครงการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่างๆ ในพื้นที่ของตนเอง และที่สาธารณะรวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของตำบลให้ร่มรื่นสวยงาม ให้เป็นเมืองน่าอยู่ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ฯลฯ

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เปนเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้อง และบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันรวมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เปนไปตามที่กำหนดในกฎหมาย วาดวยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติและต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการ จัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่าง ยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบและการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุน ให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติเป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เปนประเทศพัฒนาแล้ว ดวยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุข ของคนไทยทุกคนวิสัยทัศน์ประเทศไทย... “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เปนประเทศพัฒนาแล้ว ดวยการพัฒนาตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเปนคติพจน์ประจำ ชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ ในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคลและมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติ ทางทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการ ปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหาร ประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถฉีกกักลัง เพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคง ของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศ รายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่า เทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานของการสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายใน และภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่ เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่น แพนกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุนและการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการ พัฒนาต่อเนื่องไปได้ ไต่แก ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ อย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับ และเสียยาวของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบตอสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญ กับการมีส่วนร่วมของประชาชนและทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อ การพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน เป้าหมายและประเด็นการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้น การบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตยและมีความสงบเรียบร้อยใน ทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบและทุกระดับ ความรุนแรง ควบคู่ไปกับการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ไขกลไกการแก้ไขปัญหา แบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคมและองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและ มิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติ ด้านอื่นๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

(๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ

๑. การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

๒. การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ

๓. การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและ มีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

๔. การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

(๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

๑. การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน

๒. การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่

๓. การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้

๔. การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล

(๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

๑. การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศและเผชิญภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ

๓. การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคาม ให้มีประสิทธิภาพ

(๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กร ภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

๑. การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ

๒. การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค

๓. การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กร ภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

(๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๑. การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตามเฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวม อย่างเป็นรูปธรรม

๒. การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ

๓. การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับ ศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑ “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไป ที่ รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยี และ นวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของ เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒ “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่ออนาคต ผ่าน การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐาน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓ “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคูณรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบ ธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอด อดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และ การจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
 - ๑. เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น
 - ๒. เกษตรปลอดภัย
 - ๓. เกษตรชีวภาพ
 - ๔. เกษตรแปรรูป
 - ๕. เกษตรอัจฉริยะ
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
 - ๑. อุตสาหกรรมชีวภาพ
 - ๒. อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร
 - ๓. อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
 - ๔. อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์
 - ๕. อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
 - ๑. ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
 - ๒. ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
 - ๓. ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย
 - ๔. ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ
 - ๕. ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
 - ๑. เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ
 - ๒. สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
 - ๓. เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
 - ๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
 - ๕. รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่
 - ๑. สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
 - ๒. สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
 - ๓. สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
 - ๔. สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
 - ๕. ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทย มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มี พัฒนาการที่ีรอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรมและเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มี ทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สามและอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิดประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่นๆ โดยมี สัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

(๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

๑. การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว

๒. การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการ เรียนการสอนในสถานศึกษา

๓. การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา

๔. การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

๕. การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ

๖. การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม

๗. การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

(๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

๑. ขบวนการตั้งครุฑ/ปฐมวัย

๒. ขงวัยเรียน/วัยรุ่น

๓. ขงวัยแรงงาน

๔. ขงวัยผู้สูงอายุ

(๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

๑. การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑

๒. การเปลี่ยนโฉมบทบาท ‘ครู’ ให้เป็นครูยุคใหม่

๓. การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกกระดับ ทุกประเภท

๔. การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๕. การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบและการวางตำแหน่งของประเทศ

ไทย ในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก

๖. การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม

๗. การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

(๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

๑. การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ

๒. การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงานและระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มี

ความสามารถ พิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ

๓. การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

(๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

๑. การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ

๒. การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ

๓. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี

๔. การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี

๕. การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

(๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๑. การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๒. การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๓. การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน

๔. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

(๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๑. การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต

๒. การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ

๓. การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ

๔. การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

(๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมาย การพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจาย อำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเองและการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม ให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมในนานที่สุด โดยรัฐให้ หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

(๑) การลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

๑. ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก

๒. ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค

๓. กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร

๔. เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพ และความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน

๕. สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม

๖. ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสโดยตรง

๗. สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อย และ กลุ่มผู้ด้อยโอกาส

๘. สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

(๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

๑. พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในภูมิภาค

๒. กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ

๓. จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนอง ต่อสังคม สูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต

๔. ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงาน ในระดับภาค กลุ่มจังหวัด

๕. สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

๖. การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

(๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม

๑. สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม

๒. การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๓. สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน

๔. ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม

๕. สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม

๖. สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

(๕ การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๑. ส่งเสริมการปรับตัวกิจกรรมในระดับครัวเรือนให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัวยุทธ การเงินและอาชีพ

๒. เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง

๓. สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน

๔. สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

(๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนรวมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดย เป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต โดยให้ ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

(๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๑. เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถในการแข่งขัน

๒. อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด

๓. อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ

๔. รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕. ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

(๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

๑. เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล

๒. ปรับปรุง ฟื้นฟูและสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ

๓. ฟื้นฟูชายฝั่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไข ทั้งระบบ และมีนโยบาย การ จัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเอนองครวม

๔. พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๑. ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

๒. มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติ และผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓. มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ของภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

(๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็น เมืองที่เติบโตอย่าง ต่อเนื่อง

๑. จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่ อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ

๒. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผัง ภูมินิเวศ อย่างยั่งยืน

๓. จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตาม มาตรฐานสากล และคามาตรฐานสากล

๔. สงวนรักษา อนุรักษ์ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

๕. พัฒนาเครือข่ายของนครพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในท้องถิ่น

๖. เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อมและยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่ และอุบัติซ้ำ

(๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑. พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ

๒. เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล

๓. พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔. เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน

๕. พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

(๖) ยกระดับกระบวนการตัดสินใจกำหนดอนาคตประเทศ

๑. ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย

๒. พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรมและระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม

๓. จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นรวมด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

๔. พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการตัดสินใจกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

(๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมี ขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์ และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาส ให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนรวมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธ ไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้นกฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความ ทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการ ยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกยุติธรรมตามหลักนิติธรรม

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่าง สะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

๑. การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับ แนวหน้าของภูมิภาค

๒. ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่างๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

(๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุก
ระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจและทุกพื้นที่

๑. ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

๒. ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

๓. ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ในทุกระดับ

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วน มีส่วนรวมในการ
พัฒนาประเทศ

๑. ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม

๒. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

๓. ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็น หน
วงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

(๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

๑. องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ

๒. พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น
และเปี่ยมมืออาชีพ

๑. ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม

๒. บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรมและมีการพัฒนาตามเส้นทาง
ความก้าวหน้าในอาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑. ประชาชนและภาคีต่างๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒. บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต

๓. การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรมและตรวจสอบได้

๔. การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆ และมีเท่าที่จำเป็น

๑. ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลง

๒. มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น

๓. การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑. บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลัก ประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรี
ความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม

๒. ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงบูรณาการในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง

๓. หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครอง มีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน

๔. ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วม ของประชาชนใน
กระบวนการยุติธรรม ๕ พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับปัจจุบัน)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ได้นำหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปณิธานนำทางในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืดหยุ่นต่อความเปลี่ยนแปลงได้อย่างมั่นคงเกิดภูมิคุ้มกันและมีการบริหารจัดการ ความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ ได้จัดทำบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาคและระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อรวมกัน กำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งรวมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ฉบับนี้ ประกอบด้วย ๕ ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ ๑ ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ส่วนที่ ๒ การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ - สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก - สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

ส่วนที่ ๓ วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ส่วนที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันประเทศ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ : การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ประเทศไทยยังมีปัญหาใน ด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิกฤตคานียม ทักษะคนและพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตการพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐาน ที่ดีของสังคมได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากลและสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะ ที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนรวม ในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ และสร้างความเป็นธรรมในสังคมไทยมีความ คืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้ง ขอบจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความ เหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน แนวทางการ พัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเปราะบาง ประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาทีย้ายโอกาส การเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและ เยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแลนักเรียนที่ครอบคลุมตั้งแต่การสร้างรายได้ของ ครั้วเรือนสนับสนุนการเดินทางไปยังสถานศึกษาให้ทุนการศึกษาต่อระดับสูง (๒) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุขและสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ผ่านการพัฒนาาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศใหม่ ประสิทธิภาพมากขึ้น และ (๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็ง การเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการ จัดการทุนที่ดินและทรัพยากร ภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและ ครั้วเรือน การปรับองค์กรการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้ กู้ยืมและการออมและจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานราก โดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ เปนแม่ข่าย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเอง ที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า การพัฒนา ๕ ปโตจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถ ขยายตัวและเปนกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและ เอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความร่วมมือกันมากขึ้นประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษี มากขึ้นและประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามี การเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้นเกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมนิเวศการท่องเที่ยวสามารถทำรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาท ต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาคการเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญประกอบด้วย (๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจสวนรวมทั้งในด้านการคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การ จัดสรรงบประมาณ การบริหารและการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณและด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของ ระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจและ (๒) การ เสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการมุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยง ของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตรอุตสาหกรรม บริการและการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขัน ของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรม ที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อ ส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้า การลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน
กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความ มั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้ายและภัยคุกคามภายในประเทศได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้และการ คุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไปจึงเน้นในเรื่องการปกป้องและ เชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกัน แก้ไข ปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสใน การศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความ มั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติมีความ พร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการ สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ (๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหาร และภัยคุกคามอื่นๆ (๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตร ประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคมและการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ(๔) การรักษาความมั่นคงและ ผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเลและ (๕) การบริหารจัดการ ความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนา ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบและธรรมาภิบาล
ในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนา ประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถ อำนาจความยุติธรรมได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติดมิชอบในสังคมไทยการพัฒนาระยะ ต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคณะแนวดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้นและการลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้ได้กระทำความผิด แนวทางการพัฒนาสำคัญ

ประกอบด้วย (๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจและคุณภาพบุคลากร ภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า (๒) ปรับปรุงกระบวนการ งบประมาณ และสร้างกลไกในการ ติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมี ประสิทธิภาพ (๓) เพิ่ม ประสิทธิภาพ และยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและ ภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานและอำนวยความสะดวกตรงตามความต้องการ (๔) เพิ่ม ประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กร ปกครองสวนทองถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมี ประสิทธิภาพและทั่วถึง (๕) ปกป้องและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรมและ (๖) ปฏิรูป กฎหมายและ กระบวนการยุติธรรมใหม่มีความ ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับ ขอบบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมาการพัฒนา โครงสร้าง พื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการและปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการ พัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความเข้มของการใช้พลังงาน และลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำเพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบ ขนส่ง สาธารณะในเขตเมือง และขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานใน กรุงเทพมหานคร และท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการอำนวยความสะดวกทางการ ค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงาน ขึ้นสุดท้ายและลดการ พึ่งพาภาคธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลและการพัฒนาด้าน สาธารณูปการ (น้ำประปา แนวทางการพัฒนาสำคัญประกอบด้วย (๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็น โครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนาระบบ ขนส่งทางอากาศและพัฒนา ระบบขนส่งทางน้ำ (๒) การสนับสนุนการพัฒนาระบบ ขนส่ง อาทิ การพัฒนา อุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการ ลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาระบบบริหารจัดการในสาขาขนส่ง (๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนา และยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่ อุปทานให้ได้ มาตรฐานสากลและพัฒนา และ ยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า (๔) พัฒนาด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและ สร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการการผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและ พลังงานสะอาด (๕) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้าง พื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศ ให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่า เพิ่มทางธุรกิจและ (๖) พัฒนา ระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึงและการ บริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมี ประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม การพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติและการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสม องค์ความรู้เพื่อพัฒนา เทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตก อยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของ เทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรมได้ การ พัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศและการเพิ่ม ความสามารถ ในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับ ความสามารถในการแข่งขันของ ภาคการผลิต และบริการและคุณภาพชีวิตของประชาชน แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) เร่งส่งเสริม การลงทุนวิจัย และพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนา กลุ่มเทคโนโลยี ที่ประเทศไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เองและกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุน วิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๒) พัฒนา ผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรม เทคโนโลยีและรวมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรมส่งเสริมการสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านการออกแบบและการ จัดการธุรกิจที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทยและ (๓) พัฒนา สภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมด้านบุคลากรวิจัยอาทิการเร่งการผลิต บุคลากร สายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนา ศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ : การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชน โดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมือง นานาอยู่ และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัวของการพัฒนาใน กรุงเทพฯและภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การเป็นสวนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นโอกาสใน การเปิดพื้นที่ เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอีก ด้วย ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมาก ขึ้น การเพิ่ม จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนาอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคมพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมี ระบบการผลิต ที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและการเพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ บริเวณชายแดน แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้ กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรคมูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำพัฒนาภาคใต้เป็ นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย (๒) การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้ เป็นเมืองนาอยู่ ส่งเสริม การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของสวนกลาง สวนท องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองและ (๓) การพัฒนาพื้นที่ เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพหุ พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศ ที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน เป็นประตูเศรษฐกิจ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือ ระหว่าง ประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิดเสรีเปิดเสรีและเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและ ขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงและอื่นๆ กับมิตรประเทศและเป็นการขับเคลื่อนต่อเนื่อง จากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายการค้าและการ ลงทุน ที่เสรี เปิดกว้างและเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาด ใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ ประกอบการไทยไป ลงทุนในต่างประเทศและส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาคและ ภูมิภาครวมทั้งประเทศ นอกภูมิภาค ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนว ระเบียง เศรษฐกิจที่ครอบคลุม และมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและ ภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็น ฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาค อนุภูมิภาค อาเซียนและ เอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาสวน ขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชีย ตะวันออกและเอเชียใต้ และ ประเทศไทยเป็นหุ้นสวนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) ขยายความ ร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค ้าและบริการของไทย (๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งโลจิสติกส์และโทรคมนาคมในกรอบความร วมมืออนุภูมิภาคภายใต้ แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลด ต้นทุนด้านโลจิสติกส์ (๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ

การบริการและการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค (๔ ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย (๕ เปิดประตูการค้าและพัฒนา ความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความ เสมอภาคกัน (๖ สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ (๗ เช้ารวม เป็น ภาควิชาความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์ (๘ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติ ในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน (๙ บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือ ระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศและ (๑๐ ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนพัฒนาภาค

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน)

แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาค้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบ อุทกภัย และภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาค้นทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความ พร้อม ด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ปัญหาค้นฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ ความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายใน ภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ทุน เทคโนโลยีและ นวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน คมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่ เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านใน กลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุ ภูมิภาคแม่น้ำโขง”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

๒. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีพึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

๓. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

๔. เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๕. เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เป้าหมาย

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น

๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต อย่างยั่งยืน แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ โดยการ ปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนองฝายและพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณ การกักเก็บ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร

๒) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง ชี มูล โดยศึกษา สำรวจ และจัดหาพื้นที่ เพื่อพัฒนา แหล่งน้ำ ตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ แม่น้ำในภาคและระหว่างภาค

๓) พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น

๔) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มี ความสมดุล ระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนและมีการ จัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัย และภัยแล้ง

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลด ความเหลื่อม ล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของผู้มีรายได้น้อย โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อย มีที่ดิน ทำกินของ ตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกระดับฝีมือและ อบรมให้ความรู้เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้ตามแนวทางอาชีพ โมเดล และหนองบัวลำภู โมเดล

๒) พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยเพิ่ม สวัสดิการ ทางด้านสังคมให้กับกลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนใน การดูแลผู้พิการ และผู้สูงอายุและสนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้และพึ่งพาตนเองได้ใน บั้นปลายชีวิตยกระดับ สถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน และใช้ประโยชน์จากระบบสื่อสาร ทางอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยง โรงพยาบาลขนาดใหญ่ให้สามารถดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

๓) พัฒนาความรู้ทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกระจายการบริการด้าน การศึกษาที่มี คุณภาพให้มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพและมี รายได้ตามศักยภาพ ของแต่ละบุคคล ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริม ให้สถาบันทางสังคมบูรณาการร่วมกันระหว่าง “ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา สื่อ และภาคเอกชน” ในการ หล่อหลอม ปลูกฝังค่านิยม วัฒนธรรมให้คนไทยดำเนินชีวิตที่ยึดมั่น ในคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะ จิตอาสา และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๔) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับ ในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภูกาฬสินธุ์อำนาจเจริญ มหาสารคาม อุดรธานี นครพนม และ ยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชน ทั้งในชุมชน และเยาวชนใน สถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจาก ปลา น้ำจืดมี เกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูล จากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาลใน การคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดีพร้อมทั้งพัฒนาระบบคัด กรองกลุ่มเสี่ยงและระบบ ฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

๕) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคโอโอดีนและให้ความรู้แก่ พ่อแม่ หรือผู้ดูแลเด็ก ในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้น -๔๐- การพัฒนาเด็ก ในช่วง ๐-๓ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้าง ศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

๖) อำนวยความยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ โดยยกระดับการให้ความช่วยเหลือ ผู้มีรายได้น้อย และ ผู้ด้อยโอกาสด้านกฎหมายและคดีความ บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและ เครือข่ายภาค ประชาชนในการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชนโดยสันติวิธีและสร้างการรับรู้กฎหมายเพื่อสร้าง ภูมิคุ้มกันในการปกป้อง ตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับ การแก้ปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อย โดย ยึดหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน เกษตรแปลง ใหญ่ เกษตรอัตลักษณ์ พื้นที่ถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และระบบ นิเวศการพัฒนาการเกษตร สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบัน เกษตรกร พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ ชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุน การเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็น ธรรม

๒) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ในพื้นที่จังหวัด ยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่น ๆ โดยปรับกระบวนการ ผลิต ให้อยู่ภายใต้ มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต พร้อมทั้งขยายพื้นที่ เกษตรอินทรีย์โดยส่งเสริมการผลิตและแปรรูปโดยใช้นวัตกรรม การยกระดับราคา สินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่าง จากสินค้าเกษตรที่ใช้สารเคมีและการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐาน เกษตรอินทรีย์การส่งเสริมกระบวนการ ตรวจรับรองแบบมีส่วนร่วมในการตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่ม ผู้ผลิตและชุมชน รวมทั้งการจัดทำโซนนิ่ง ระบบเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยนำร่องในพื้นที่ที่มีความ พร้อมและเหมาะสม และเชื่อมโยงไปสู่การ ท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทยเพื่อขยายฐานรายได้ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์เพื่อเป็น ข้อมูลในการวางแผนการผลิตที่เหมาะสม สนับสนุนการวิจัย และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้า เพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตร อินทรีย์ตลอดจนมาตรการส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและ ท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร จำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์(E-Commerce) ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ (Zoning) และ ความต้องการ ตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้และไม้ดอก ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม ศรีสะเกษ และอุบลราชธานีโดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์การตรวจรับรองมาตรฐาน สินค้าเกษตร การประชาสัมพันธ์ และการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรสำคัญที่เป็น สารตั้งต้นในการแปรรูปผลิตสินค้า ใน พื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี ให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพตาม ระบบมาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของตลาดทั้งในและ ต่างประเทศ และจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืช สมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ คุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ชัยภูมิบุรีรัมย์และอุบลราชธานี และโคนม ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้า และปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์พัฒนาเทคโนโลยีการ เลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบ มาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่ม ช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่ อาเซียน

๔) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานชีวภาพ (Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญ ของภาค โดยมุ่งลงทุนสร้างเศรษฐกิจบนฐานของการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูง ในลักษณะสหวิทยาการ ที่ ใช้ทรัพยากร ฐานชีวภาพ (พืช สัตว์จุลินทรีย์) รวมถึงวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ของเสียและน้ำเสียจาก โรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์และชุมชน พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิด ความก้าวหน้าและนวัตกรรม ในมิติใหม่ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตร อาหาร สาธารณสุขและการแพทย์ พลังงาน อุตสาหกรรมเคมีและ ภาคสังคม โดยพัฒนาให้นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานีและสกลนคร เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรในพื้นที่ จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม สุรินทร์ อำนาจเจริญ และอุดรธานีโดยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้ มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบรับรองผลิตภัณฑ์ สมุนไพรและสร้างแบรนด์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขันและส่งออก ส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่และธุรกิจ แนวใหม่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ และตอนล่าง ๒ ด้วยการพัฒนาต่อยอดจาก วัตถุดิบและของเหลือทิ้งทางการเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความ หลากหลายทางชีวภาพไปสู่ผลิตภัณฑ์ มูลค่าสูง เช่น ชีวเภสัชภัณฑ์อาหาร อาหารสัตว์ในอนาคต โปรตีนทางเลือก ผลิตภัณฑ์อินทรีย์พลาสติก ชีวภาพ (bio-plastic) สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง เอนไซม์หรืออาหารเสริมสุขภาพจาก จุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชน จากการนำวัตถุดิบในชุมชน ของเหลือทิ้งทาง การเกษตร ขยะครัวเรือน มาผลิตเป็นพลังงานเพื่อใช้ภายในครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริมการใช้พลังงาน หมุนเวียน ในระดับชุมชน

๕) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs ธุรกิจ Startup และวิสาหกิจชุมชน ผลิตสินค้าอุปโภค บริโภค ใน พื้นที่เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มุกดาหาร เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบในพื้นที่ พัฒนา ผู้ประกอบการ รวมทั้งสนับสนุนความรู้ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่ เป็นธรรม การพัฒนาช่องทางการตลาดในต้นทุนที่ต่ำโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น E-Commerce,

๖) ยกกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มี ศักยภาพให้ก้าวไปสู่ การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์และสกลนคร เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัยสร้าง นวัตกรรมเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน อื่นๆ ยกกระดับผู้ประกอบการและนักออกแบบ รุ่นใหม่ ให้มีทักษะ มีความรู้ความสามารถทั้งการออกแบบและ การจัดการ เพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและ ทันสมัย สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

๗) พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ โดยจัดระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ ที่มีคุณภาพ และให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบบริการ สังคมที่ได้มาตรฐาน ที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการผังเมือง การเพิ่มพื้นที่สีเขียว ความ สะอาด และดูแลความ ปลอดภัยของประชาชน และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ มุ่งเน้น การเพิ่ม ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และ สนับสนุนพลังงานสะอาด

๘) อนุรักษ์และส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความ หลากหลายทาง ชีวภาพของพื้นที่ต้นน้ำและป่าธรรมชาติที่สำคัญ ในพื้นที่จังหวัดเลย อุดรธานีสกลนคร ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์และ พื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ ชัดเจน ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูปลูกป่า และป้องกันการบุกรุก เพื่อ รักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำและ ป้องกันการชะล้างพังทลายของดินรวมถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้เทคโนโลยีนวัตกรรมและ ความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาภาค โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านการวิจัยพัฒนา ที่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษา และภาคเอกชนเพื่อพัฒนาเครือข่ายของ อุตสาหกรรมในลักษณะคลัสเตอร์ สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้าง พื้นฐานและบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยในชั้นประยุกต์ และทดลองเพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ ต้นแบบ การทำวิจัยตลาด การทดสอบผลิตภัณฑ์และโรงงานนำร่อง เพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชน ในการสร้างสรรค์กิจกรรมหรือเทศกาลประจำปีในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่าง ๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยวที่มีอัตลักษณ์ ของชุมชน และเมืองเก่า ได้แก่ เมืองเก่าบุรีรัมย์เมืองเก่าพิมาย เมืองเก่าสุรินทร์เมืองเก่านครราชสีมา และเมืองเก่าสกลนคร พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่าง ๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการขายแพ็คเกจการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริม การตลาดแบบมีเป้าหมายเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุกลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่ม สุภาพสตรี เป็นต้น

๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ศรีสะเกษ และอุบลราชธานีโดยบูรณาการจัดการแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงดูดเด่นหรืออัตลักษณ์ ของแต่ละพื้นที่มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้และเชื่อมโยงสู่ ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักรและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยว คุณภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทาง วัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความจดจำและสร้างความโดดเด่น ลอกเลียนได้ยาก พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการ การท่องเที่ยวให้เป็นมืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์ขนถ่ายนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความปลอดภัยและ สุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ อุบลราชธานีและสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว กับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิสี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคาย-สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิการท่องเที่ยว/พักผ่อน ชมทัศนียภาพ และวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนากันเชื่อมโยง ระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือ และการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการ บริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงาน และรายได้เน้นพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการและทักษะ ทางภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น

๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภูและชัยภูมิโดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิง สร้างสรรค์และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกสนานมีเสมอ (play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจ ศึกษาวิวัฒนาการของภาค ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ปลุกฝังให้เด็กเข้าพิพิธภัณฑ์ผ่าน กิจกรรมทัศนศึกษาของโรงเรียนและ นันทนาการของครอบครัว พัฒนาคอนเสิร์ต/บริการ/ของที่ระลึก ปรับปรุง สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบ ขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

๕) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจากการกีฬาและ ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่าง ๆ การผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหาร เสริมและเครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนา กีฬาอาชีพ ทุก ระดับ เป็นต้น ส่งเสริมการศึกษาในด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการ ธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติรวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิเลย นครราชสีมา อุบลราชธานีโดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศเพื่อให้เกิด ความสมดุลและยั่งยืน มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิด ความคุ้มค่าต่อประสบการณ์มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวใน พื้นที่มากขึ้น รวมทั้งให้ความรู้ นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแล ความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยง ในลักษณะ เครือข่ายเพื่อกระจาย นักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรม การท่องเที่ยว ระหว่างภาคเอกชน กับชุมชน และท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความ ต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้ง พัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรม มัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้นพัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดีส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มตามความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึง ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจหลัก ภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ใหม่ ๆ ของภาค
แนวทางการพัฒนา

๑) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลัก ภาคกลาง และพื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ให้แล้วเสร็จตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ อาทิ แผนการพัฒนา รถไฟความเร็วสูง ช่วงนครราชสีมา-หนองคาย การพัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ช่วงขอนแก่น-หนองคาย ช่วงจระ- อุบลราชธานีและโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและทางพิเศษ ช่วงระยอง เศรษฐกิจ EVEC ด้าน ตะวันออก

๒) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ อาทิ การพัฒนารถไฟ สายใหม่ (บ้านไผ่-นครพนม) โครงการพัฒนาท่าอากาศยาน ให้สามารถรองรับปริมาณความ ต้องการเดินทางและ ขนส่งสินค้าทางอากาศที่เพิ่มขึ้น (อุดรธานีอุบลราชธานีบุรีรัมย์ร้อยเอ็ด นครราชสีมา ขอนแก่น เลย และสกลนคร) และขยายถนน ๔ ช่องจราจรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางหลวง

๓) พัฒนาเมืองขอนแก่นให้เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การบริการ สุขภาพและ ศูนย์กลางการศึกษา โดยจัดทำแผนแม่บทพื้นที่ศูนย์กลางความเจริญ เช่น เขตอุตสาหกรรมเชิง นิเวศ เขต นวัตกรรม พื้นที่อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และพื้นที่เปิดโล่ง เป็นต้น พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้าง พื้นฐาน เชื่อมโยงกับระบบโครงสร้างพื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค เร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งรางเบา เมืองขอนแก่น พร้อมทั้งส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและระบบขนส่งอื่น

๔) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองขอนแก่น เมือง นครราชสีมา และเมืองอุบลราชธานีโดยพัฒนาพื้นที่ในรูปแบบเมืองกระชับ ให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดิน แบบ ผสมผสานทั้งการทำงาน การอยู่อาศัย และการนันทนาการล้อมรอบสถานีขนส่ง และพัฒนาพื้นที่ บริเวณเมือง ชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ นครพนม หนองคาย มุกดาหาร ให้ มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศ เพื่อนบ้าน และเป็นศูนย์กลาง ความเจริญในการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่โดยรอบ

๕) พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม โดยพัฒนาและยกระดับ ความเชี่ยวชาญของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและระบบราง ที่ได้ มาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับในระดับสากล พัฒนากำลังแรงงานและนวัตกรรมเพื่อเตรียมพร้อมรองรับ การ พัฒนาอุตสาหกรรมการบินในจังหวัดนครพนม อุตสาหกรรมระบบรางในจังหวัดขอนแก่น และพัฒนาสถานี ขนส่งสินค้าในจังหวัดขอนแก่น นครราชสีมา และอุดรธานี

๖. ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อน บ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาด้านชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอ สนับสนุนการจัดการด่านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs/Immigration/Quarantine) ให้ได้ มาตรฐานสากล เร่งเชื่อมต่อระบบสารสนเทศภายในและระหว่างหน่วยงานเพื่อสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single Window) เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุด ผ่อนปรนการค้าชายแดนที่มีศักยภาพ

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ-ปากซัน) พัฒนาเส้นทางใหม่เชื่อมโยงบึงกาฬ-อุดรธานีและรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมโยง โครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลาและ ค่าใช้จ่าย ในการเดินทาง

๓) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มุกดาหาร นครพนม และหนองคาย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจ ชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้มีความพร้อม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ฉบับทบทวนปี พ.ศ.๒๕๖๔

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนากลุ่ม จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ -๒๕๖๕) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๓ กันยายน ๒๕๖๒ โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีนโยบายรัฐบาล แผนการบริหาร ราชการแผ่นดิน แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทิศทางการพัฒนาภาคยุทธศาสตร์การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน ด้านคมนาคม แผนแม่บทจากกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และมุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่าย ร่วมกันทุกภาคส่วน (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา) เพื่อร่วมกันกำหนดทิศ ทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ สามารถขับเคลื่อนไปได้ด้วยดีมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ซึ่งจะเป็น การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่ม จังหวัด รวมทั้งเป็นการแก้ไขปัญหาาร่วมกันของกลุ่มจังหวัด ให้เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของกลุ่มจังหวัด และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชน และสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปีพ.ศ. ๒๕๖๔ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารงานกลุ่ม จังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๒ เมื่อ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๒ โดยสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategies Position)

- ๑) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- ๒) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- ๓) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เขื่อนนิวศน์การ กีฬาที่มีชื่อเสียง

๔) เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายการพัฒนา

“ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และสังคม เป็นสุข”

Unique Position

กำหนดโดยกระทรวงมหาดไทย และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ “นวัตกรรมภาคอีสานด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้า และการสร้างพลังงานทดแทน” หรือ “Innovation for FASTTT”

FASTTT มาจากคำว่า

F = FUN ความสนุก เกิดจากกิจกรรมการท่องเที่ยว ผจญภัย ที่ทำให้ลัดวัยหรือ กระชุ่มกระชวย การกีฬา

A = Agriculture การเกษตร เน้นที่เป็นเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัดฯ ได้แก่ ข้าวหอม มะลิมัน ลำปะหูลัง โคนือ/โคเวากิว

S = SILK ผลิตภัณฑ์ใหม่ ทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ มีวัฒนธรรมสิ่งทอ ผ้าไหมอันเป็นอัตลักษณ์เฉพาะแต่ละจังหวัด จังหวัดนครราชสีมา “ไหมหางกระรอก” เป็นผ้าไหมโคราชที่มีชื่อเสียง เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น “ไหมหมี่คั่นขอนารี” ของจังหวัดชัยภูมิเป็นลวดลายที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ ทรงมี พระราชดำริให้อนุรักษ์ไว้มีความประณีต สวยงาม จังหวัดบุรีรัมย์ลายไหมที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักคือ “ซินตีน แดง” และลายที่ได้รับการพัฒนาใหม่คือ “ไหมหางกระรอกหมี่ภูมิรัมย์” หรือ “LAVA SILK” มีลวดลาย เฉพาะตัว และ “ผ้าไหมมัดหมี่ลายโฮล” จังหวัดสุรินทร์อยู่ที่เส้นไหมน้อยซึ่งเป็นส่วนในสุดของรังไหม มี ลวดลายสีสันเป็นแบบฉบับทางสุรินทร์และบ้านท่าสว่างมีโรงงานทอผ้าไหม ที่ทอผ้าให้ผู้นำ APAC ที่ เดินทางมาร่วมประชุมที่ประเทศไทยเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๕๖

T = Tourism การท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดมีการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งด้านวัฒนธรรม ขอมโบราณ วัฒนธรรมท้องถิ่น การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ

T = Trade การค้า ภาคค้าปลีกค้าส่งสร้างรายได้ ๖๗,๖๕๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวม อยู่ในลำดับที่ ๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวม นอกจากนี้ยังมีด้านค้าชายแดน ทั้งจุดผ่อนปรนการค้าชายแดน ช่องสายตะกุงจังหวัดบุรีรัมย์และจุดผ่านแดนถาวรช่องจอม จังหวัดสุรินทร์

T = Transform หรือการสร้างขยะให้มีคุณค่าเป็นพลังงานทดแทน เกิดจากปริมาณขยะ มูลฝอยที่มีจำนวนมากและการนำกลับไปใช้น้อย โดยนวัตกรรมการสร้างเชื้อเพลิงจากขยะมูลฝอย (Refuse Derived Fuel: RDF)

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระยะ ๕ ปี

จากโครงสร้างเศรษฐกิจในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มีเศรษฐกิจที่สำคัญ ๓ ลำดับแรก โดยมีภาคอุตสาหกรรม มีสัดส่วนร้อยละ ๒๓ รองลงมาเป็นภาค เกษตรกรรม มีสัดส่วนร้อยละ ๑๘ และภาคการค้าร้อยละ ๑๔ มีพื้นที่การเกษตรร้อยละ ๖๘.๑๕ ของพื้นที่ของ กลุ่มจังหวัด ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงาน ร้อยละ ๑๖.๘๕ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีศักยภาพทาง การเกษตรที่โดดเด่น ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย โคนือ โคนม ไก่ แพะ แกะ มีศักยภาพทางการ ท่องเที่ยว ที่หลากหลาย ทั้งท่องเที่ยวธรรมชาติ นิเวศ อารยธรรม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา และ กีฬา มีแหล่ง ท่องเที่ยวที่เป็นมรดกโลก เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ และในขณะเดียวกันก็มีปัญหาในเรื่อง การขาดแคลนน้ำ เพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ สัดส่วนคน ยากจน ร้อยละ ๑๒.๙ รายได้เฉลี่ยครัวเรือน/ปี ๒๕๐,๖๓๒ บาท หนี้สินเฉลี่ยครัวเรือน/ปี ๒๐๐,๒๑๗.๐๘ บาท มี ความไม่เสมอภาคด้าน รายได้ (Gino coefficient) สูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ

โดยมีแนวคิดการพัฒนา ดังนี้

๑. การเพิ่มประสิทธิภาพภาคการผลิตให้เป็นมาตรฐานปลอดภัย และพัฒนาจนถึงขั้น มาตรฐานอินทรีย์ในภาคการเกษตรทั้งพืชและสัตว์โดยมีการนำนวัตกรรมในพื้นที่มาช่วยให้เกษตรกร โดยเฉพาะเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer) ให้มีการสืบทอดภูมิปัญญาดั้งเดิมให้คงอยู่ด้วยการน้อมนำ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

๒. พัฒนาการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอ ทั้งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อ การเกษตรให้เพียงพอตลอดปีโดยการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำให้อยู่ในพื้นที่ หรือการขยายพื้นที่รับน้ำ การกระจายน้ำไปยังพื้นที่

๓. ส่งเสริมการแปรรูปของสินค้าให้มากขึ้นในพื้นที่ สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม อาหารแบบครบวงจรในพื้นที่ โดยพัฒนาช่วงกลางทางและปลายทางให้มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ที่กำหนดให้กลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัด นครราชสีมาให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร

๔. ส่งเสริมอาชีพ และเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างโอกาสในการสร้างรายได้จากภาค การเกษตรและนอกภาคเกษตร โดยเชื่อมโยงสินค้าชุมชนกับการท่องเที่ยว

๕. สร้างมูลค่าเพิ่มในสาขาการท่องเที่ยว โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ทั้ง ทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว การใช้ประโยชน์จากระบบ Logistic ที่รัฐบาลได้วางรากฐานไว้ให้การสร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยแก่ นักท่องเที่ยว รวมถึงการสร้างการตลาดให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างและเป็นที่ยอมรับทางมายังกลุ่มจังหวัด

๖. การพัฒนาสังคมให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะผู้สูงอายุให้ได้รับการดูแล มีศักยภาพ คุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้นหรือสามารถดำเนินกิจกรรมได้ตามศักยภาพ รวมทั้งการรักษาภูมิปัญญาของผู้สูงอายุเพื่อให้สืบ ทอดไปยังรุ่นลูกหลาน และการเพิ่มศักยภาพของเด็ก เพื่อให้สังคมมีคุณภาพและสามารถดูแลตนเองได้ใน อนาคต

พันธกิจ (Mission)

- ๑) ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปข้าวหอมมะลิ
- ๒) ส่งเสริมและ พัฒนาการผลิตมันสำปะหลังเพื่ออุตสาหกรรมอาหารและพลังงานทดแทน
- ๓) ส่งเสริมการเลี้ยงโคนเนื้อ กระบือ และแพะ และแปรรูปเชิงคุณภาพ
- ๔) ส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๕) ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่
- ๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้ได้รับความนิยม และบริหารจัดการให้มีศักยภาพ
- ๗) ส่งเสริมและ พัฒนาการค้าการลงทุน และค้าขายแดน
- ๘) ส่งเสริมการพัฒนา ด้านสังคม

ประเด็นการพัฒนา

- ๑) การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นศูนย์กลางด้านเกษตรปลอดภัย และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ พัฒนาและบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
- ๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาค
- ๑.๓ ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม
- ๑.๔ ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
- ๑.๕ ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
- ๑.๖ ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงานทดแทน
- ๑.๗ ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- ๑.๘ สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย
- ๑.๙ ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดสินค้าเกษตร
- ๑.๑๐ ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง

๒) การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มีความสะดวก และปลอดภัย

๒. เพื่อให้กลุ่มผู้ผลิตและผู้ประกอบการใหม่มีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๒.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

๒.๒ พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว

๒.๓ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

๒.๔ สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว

๒.๕ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว

๒.๖ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

๒.๗ ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามรอยช้าง

๒.๘ ส่งเสริมพัฒนา การค้า การลงทุน การค้าชายแดน

๒.๙ ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชุมชน

๒.๑๐ ส่งเสริมวัฒนธรรมการท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์และการตลาด

๒.๑๑ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตใหม่ให้มีคุณภาพ

๒.๑๒ ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่

๒.๑๓ พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญาดีขึ้น

๒. เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถพึ่งพาตนเองได้แข็งแรง มีความสุข

แนวทางการพัฒนา

๓.๑ พัฒนา สนับสนุน กิจกรรมการลงทุนพัฒนาด้านสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต

๓.๒ ส่งเสริมอาชีพ ทักษะชีวิต และส่งเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเอง

๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นตัวเด็กปฐมวัยเป็นสำคัญ

๓.๕ ส่งเสริม และสร้างความร่วมมือในการพัฒนาครอบครัวสู่ชุมชนเข้มแข็ง

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

วิสัยทัศน์จังหวัดบุรีรัมย์ (VISSION) เป้าหมายพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมเข้มแข็ง

พันธกิจของจังหวัดบุรีรัมย์ (MISSION)

๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และส่งเสริมกีฬามาตรฐานโลก

๒. ส่งเสริมการผลิตสินค้าการเกษตรและอาหารปลอดภัยได้มาตรฐาน

๓. ส่งเสริมการผลิตตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. ส่งเสริมการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์จากไหมและผลิตภัณฑ์ชุมชน

๕. อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีส่วนร่วมของประชาชน

๖. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนบุรีรัมย์ให้มีความมั่นคง ยั่งยืน มีความปลอดภัยในชีวิตและ

ทรัพย์สิน

เป้าประสงค์รวม

๑. เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก
๒. เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าด้านการเกษตรและอาหารปลอดภัยมาตรฐานสากล
๓. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกช่วงวัย
๔. หมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพของน้ำควบคู่การเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำและการบริหารจัดการน้ำ
๖. เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพแบบมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างยั่งยืน

๗. เพื่อจัดการขยะ/สิ่งปฏิกูล และลดมลพิษอย่างเป็นระบบโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
๘. สังคมสงบสุขและอบอุ่น
๙. เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๑๐. เพื่อส่งเสริมป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติด

ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนา

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐
๒. อัตราการขยายตัวของ GPP จังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
๓. คริวเรือนที่อยู่ใต้เกณฑ์ความยากจนได้รับการแก้ไขปัญหามาผ่านเกณฑ์ ร้อยละ ๕๐
๔. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
๕. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

๑. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านเศรษฐกิจ

"เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลกและการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย"

เป้าประสงค์

๑. เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก
๒. เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าด้านการเกษตรและอาหารปลอดภัยมาตรฐานสากล

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
๒. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
๓. ร้อยละของมูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
๔. ร้อยละของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) (ร้อยละ ๘๐)
๕. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)
๖. อัตราการขยายตัวของ GPP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕)
๗. จำนวนพื้นที่การเกษตรได้รับการรับรองมาตรฐาน อินทรีย์/GAP (ไร่)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน
 ๒. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
 ๓. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจังหวัด
 ๔. ส่งเสริมและพัฒนาความปลอดภัยและสุขอนามัยด้านการท่องเที่ยว
 ๕. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
 ๖. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
 ๗. ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวแบบประชารัฐ
 ๘. พัฒนากีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในทุกรูปแบบ
 ๙. สร้างอัตลักษณ์เมืองบุรีรัมย์ให้เป็น “เมืองแห่งความจงรักภักดี” (Buriram Blue City) เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
 ๑๐. ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อกระจายรายได้สู่ชุมชน
 ๑๑. เร่งรัดการจัดหาน้ำและการเตรียมความพร้อมในการให้บริการน้ำเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเมืองบุรีรัมย์
 ๑๒. ส่งเสริมการพัฒนาศูนย์กีฬา และสนามกีฬามาตรฐานโลก
 ๑๓. ส่งเสริมการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวแบบครบวงจร
 ๑๔. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดบุรีรัมย์และกลุ่มจังหวัดอีสานใต้
 ๑๕. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน
 ๑๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
 ๑๗. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
 ๑๘. ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
 ๑๙. ส่งเสริมการน้อมนำหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติโดยเชื่อมโยงกับแผนชีวิตหมู่บ้าน
 ๒๐. ส่งเสริมการลงทุนและปัจจัยเอื้อให้เกิดการลงทุน เพื่อพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม การเกษตร อุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมกลุ่มวิสาหกิจ
 ๒๑. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเพื่อให้ได้การรับรองคุณภาพและมาตรฐาน
 ๒๒. ส่งเสริมและพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรปลอดภัย
 ๒๓. ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการผลิตใหม่และผลิตภัณฑ์จากใหม่แบบครบวงจร
 ๒๔. การบริหารจัดการทางการเกษตร (Zoning)
 ๒๕. พัฒนาสถานประกอบการด้านอาหารให้ได้รับการรับรองมาตรฐานและคุณภาพ
 ๒๖. พัฒนาศักยภาพภาคีเครือข่ายในการเฝ้าระวังความปลอดภัยด้านอาหาร
- ## ๒. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต
- "คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืน บนพื้นฐานความพอเพียง"
- ### เป้าประสงค์
๑. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกช่วงวัย
 ๒. เพื่อให้หมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา ให้มีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ. (ร้อยละ ๕๐)
๒. ร้อยละของประชากรได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพตามช่วงวัย
๓. คนอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีอาชีพและรายได้ สามารถพึ่งพาตนเองได้ (ร้อยละ ๙๐)
๔. เด็กอายุ ๖-๑๔ ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี (ร้อยละ ๙๐)
๕. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็ง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ร้อยละ ๕๐)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพประชาชนทุกช่วงวัย
๒. ส่งเสริมและพัฒนาครอบครัวให้มีความอบอุ่น
๓. ส่งเสริมการแก้ปัญหาคะรัวเรือนยากจน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. เสริมสร้างการเรียนรู้และพัฒนาการศึกษาของเด็กและเยาวชนทุกระดับ ตามเกณฑ์คุณภาพทางการศึกษาของท้องถิ่นและระดับชาติ
๕. เสริมสร้างควมมีศีลธรรมและการใช้ศีลธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงอยู่ในชุมชนและสังคมของเด็กและเยาวชนในทุกระดับ
๖. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านแรงงานและการเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการตามกฎหมายแรงงาน
๗. ส่งเสริมการสร้างอาชีพและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์และการจัดการแบบครบวงจรของกลุ่มอาชีพและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนโดยกลไกประชารัฐ
๘. ยกระดับการบริการสาธารณสุข การเรียน การสอน และการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีทางการแพทย์
๙. ส่งเสริมและพัฒนามาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาคุณภาพชีวิต
๑๐. ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติตามแผนชีวิตหมู่บ้านสันติสุข ๙ ดี (เป็นคนดี มีปัญญา รายได้สมดุล สุขภาพแข็งแรง สิ่งแวดล้อมสมบูรณ์ สังคมอบอุ่น หลุดพ้นอาชญากรรม กองทุนพึ่งพาตนเอง และคณะกรรมการหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็ง)
๑๑. สร้างและเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลไกในการขับเคลื่อนนโยบายรัฐสู่การปฏิบัติในระดับหมู่บ้าน/ชุมชน

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

"ทรัพยากรธรรมชาติสร้างสรรค์ชีวิตและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม"

เป้าประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพของน้ำ ควบคุมการเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำและการบริหารจัดการน้ำ
๒. เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพแบบมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างยั่งยืน
๓. เพื่อจัดการขยะ/สิ่งปฏิกูล และลดมลพิษอย่างเป็นระบบโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนแหล่งน้ำของจังหวัดมีปริมาณและคุณภาพเพียงพอสำหรับการใช้ประโยชน์ (แห่ง)
๒. จำนวนพื้นที่ประสบปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วม และภัยธรรมชาติต่างๆ ได้รับการแก้ไขปัญหา (แห่ง)
๓. ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น
๔. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคให้เพียงพอ ควบคู่กับการเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำและการบริหารจัดการน้ำ
๒. ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูสภาพทรัพยากรป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ โดยเน้นการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและชาญฉลาด
๓. ส่งเสริมให้เกิดชุมชนต้นแบบในการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๔. ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นหน้าที่ของพลเมืองคนบุรีรัมย์
๕. ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการควบคุมและลดมลพิษโดยเน้นการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ
๖. ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูลในระดับพื้นที่ตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
๗. ส่งเสริมให้เกิดชุมชนหรือองค์กรต้นแบบในการบริหารจัดการขยะแบบครบวงจร

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านรักษาความสงบและความมั่นคง

" บุรีรัมย์สงบสุข "

เป้าประสงค์

๑. เพื่อให้สังคมสงบสุขและอบอุ่น
๒. เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. เพื่อส่งเสริมป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดได้รับการบำบัดฟื้นฟูและได้รับการติดตามดูแลอย่าง

ต่อเนื่อง

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพให้กับบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน/ชุมชน และการเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยให้เพียงพอต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน
๒. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในหมู่บ้าน/ชุมชนอย่างยั่งยืน
๓. ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ได้รับการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ และได้รับการติดตามดูแลช่วยเหลือภายหลังการบำบัดฟื้นฟู
๔. เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยการสร้างความเป็นธรรมและความสมานฉันท์ของประชาชนภายในจังหวัด
๕. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเยาวชนทั้งในสถานศึกษาและเยาวชนนอกสถานศึกษาที่อาจเข้าไปเกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติด
๖. เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและท้องถิ่นในการบริหารจัดการ การตรวจสอบ และการเฝ้าระวังการทุจริตคอร์รัปชันและการแสวงหาผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบ
๗. เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันด้านความมั่นคงภายในจังหวัด
๘. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ ของหมู่บ้านตามแนวชายแดนให้เป็นหมู่บ้านมั่นคงและสงบสุข

๙. พัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน
๑๐. พัฒนาระบบเครือข่ายข่าวภาคประชาชน
๑๑. สร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับอย่างเคร่งครัด
๑๒. รณรงค์และส่งเสริมการขึ้นทะเบียน การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการ และในชุมชน เพื่อจัดระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง
๑๓. รณรงค์การเฝ้าระวังและป้องกันอุบัติเหตุทางถนนและสาธารณภัยโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายของประชาสังคม

๔.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์ (Vision)

“บุรีรัมย์เมืองแห่งกีฬา ทรัพยากรท่องเที่ยวล้ำค่า พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน
สู่พื้นฐานคุณภาพชีวิตที่ดี ยึดวิถีเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ (Mission)

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต มีคุณธรรม มีความสุข และมีสุขภาวะที่ดี
๒. การส่งเสริมและพัฒนากีฬาท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และส่งเสริมกีฬาสู่มาตรฐานโลก
๓. การส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมครบวงจร
๔. การพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย
๕. การประสานและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
๖. การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน
๗. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
๘. การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน
๙. การส่งเสริมและพัฒนากิจการการลงทุน และการค้าชายแดน
๑๐. การส่งเสริมการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์จากไหมและผลิตภัณฑ์ชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

๔.๔.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
๒. ประชาชนมีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย
๓. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๔. ประชาชนมีสุขภาวะที่ดีและยั่งยืน
๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
๖. ส่งเสริมและสนับสนุนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้มีความยั่งยืน
๗. สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง

กลยุทธ์

๑. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาสถาบันครอบครัวให้มีความอบอุ่น
 ๒. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตใน กลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี
 ๓. สร้างค่านิยม จิตสำนึกและพัฒนา ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ของเด็ก เยาวชน และประชาชน
 ๔. ส่งเสริมและบูรณาการด้านการศึกษาระบบองค์รวม
 ๕. ส่งเสริมการใช้ชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 ๖. ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุข เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาวะที่ดีและมีพละกำลังที่สมบูรณ์อย่างยั่งยืน
 ๗. ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อสร้างความเข้มแข็งของประชาชนในการป้องกันและควบคุมสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)
 ๘. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
 ๙. ส่งเสริมการแก้ปัญหาครัวเรือนยากจน
 ๑๐. ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ
 ๑๑. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)
 ๑๒. เสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
 ๑๓. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการป้องกัน ปราบปราม ปั่นฟู และแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม
 ๑๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 ๑๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการขยะ และการลดมลพิษอย่างเป็นระบบ
 ๑๖. อนุรักษ์ ปั่นฟู ระบบนิเวศ พื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ๑๗. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 ๑๘. เสริมสร้างความมั่นคงและพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน
- ### ตัวชี้วัด
๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม
 ๒. ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่ประชาชน
 ๓. ร้อยละผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการสังคม
 ๔. ระดับความสำเร็จของคุณภาพการศึกษาของเยาวชน
 ๕. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการ ส่งเสริม/ สนับสนุนวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง
 ๖. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพและการบริการด้านสาธารณสุข
 ๗. ระดับความสำเร็จของการควบคุมสถานการณ์โรคระบาดต่างๆ
 ๘. ร้อยละโครงสร้างพื้นฐานได้รับการพัฒนาและปรับปรุง
 ๙. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจน ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์
 ๑๐. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาทักษะด้านอาชีพต่างๆ
 ๑๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)
 ๑๒. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีและความสามัคคีของประชาชนภายในจังหวัด

๑๓. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหา
- อาชญากรรม
๑๔. ระดับความสำเร็จของกันป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๑๕. ปริมาณขยะและสิ่งปฏิกูลได้รับการจัดการมีจำนวนลดลง
๑๖. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ พื้นฟู ระบบนิเวศ พื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติ และ
- สิ่งแวดล้อม
๑๗. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิตและภูมิ
- ปัญญาท้องถิ่น
๑๘. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

๔.๔.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา

เป้าประสงค์

๑. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
๒. ยกระดับการพัฒนาการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน
๓. ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนและการค้าชายแดน
๔. เชิดชูศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิง
- วัฒนธรรม
๕. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๖. ส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านการกีฬาสู่กีฬามาตรฐานโลก
- ##### กลยุทธ์
๑. ส่งเสริมให้เมืองบุรีรัมย์เป็นเมืองที่มีความเป็นอัตลักษณ์
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว
๖. อนุรักษ์ พื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อการ
- ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
๗. ส่งเสริมและบูรณาการในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อความ
- สมดุลทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๘. ส่งเสริมและประสาน สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชนหรือภาคส่วนอื่นๆ เพื่อการค้า
- การลงทุนและการท่องเที่ยวแบบเต็มรูปแบบ
๙. ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนและการค้าชายแดน
๑๐. ส่งเสริมเยาวชนและประชาชนให้เป็นเลิศด้านการกีฬาสู่การพัฒนาอาชีพ
๑๑. ส่งเสริมกีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทุกรูปแบบ

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด
๒. ร้อยละของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
๔. โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา
๕. จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น

๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
๗. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการท่องเที่ยว
๘. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว

อย่างต่อเนื่อง

๙. มีศูนย์ข้อมูลการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว
๑๐. ร้อยละของมูลค่าการค้าชายแดนที่เพิ่มขึ้น
๑๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมด้านกีฬาแก่เยาวชนและประชาชนทุกระดับ
๑๒. ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาและส่งเสริมกีฬา

๔.๔.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

๑. สังคมเกษตรและอุตสาหกรรมมีความมั่นคง
๒. ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
๓. ศูนย์กลางพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าด้านการเกษตรและอาหาร

ปลอดภัย

๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ อินทรีย์ชีวภาพ และเกษตรปลอดภัย
๒. ส่งเสริมการลงทุนและปัจจัยเอื้อให้เกิดการลงทุน เพื่อพัฒนาศักยภาพ อุตสาหกรรม

การเกษตรและอุตสาหกรรมบริการ

๓. เพิ่มพูนทักษะการพัฒนาอาชีพด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูปอาหาร

รูปอาหาร

๕. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิต และการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
๗. ยกย่องสินค้าเกษตรให้เข้าสู่ระบบมาตรฐานเพื่อก้าวสู่ตลาดโลก
๘. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและมีความสะดวกในด้านการเกษตร

อย่างทั่วถึง

๙. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน
๑๐. ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการผลิตใหม่และผลิตภัณฑ์ใหม่แบบครบวงจร
๑๑. สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย
๑๒. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการตลาด/การมีตลาดกลางรองรับสินค้าเกษตรอย่างเป็นรูปธรรม

รวมถึงการพัฒนานำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการตลาดชุมชน

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมและพัฒนากิจการอินทรีย์ อินทรีย์ ชีวภาพ และเกษตรปลอดภัย
๒. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่เกษตรอินทรีย์ เกษตรชีวภาพ และเกษตรปลอดภัย
๓. จำนวนกลุ่มของอุตสาหกรรมเกษตรที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาศักยภาพ

ในการประกอบการ

๔. จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการเพิ่มพูนทักษะอาชีพด้านต่างๆ
๕. ร้อยละของจำนวนสินค้าเกษตรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความปลอดภัยและมาตรฐาน
๖. ร้อยละของการลดปริมาณการใช้สารเคมี
๗. ร้อยละของสินค้าเกษตรกรรมได้รับการพัฒนาและแปรรูปสินค้า
๘. ร้อยละโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุง
๙. ร้อยละของเกษตรกรที่ปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน
๑๐. ร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เพิ่มขึ้น
๑๑. จำนวนตลาดกลางสินค้าชุมชน
๑๒. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมและพัฒนาด้านการตลาด รวมถึงการพัฒนานำระบบ

เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการตลาดชุมชน

๔.๔.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร

เป้าประสงค์

๑. บุคลากรในองค์กรมีขีดสมรรถนะสูง
๒. ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงาน
๓. องค์กรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. สร้างความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อสังคม
๓. ออกแบบและพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานแบบบูรณาการ
๔. ส่งเสริมให้องค์กรและบุคลากรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ
๕. ส่งเสริมให้องค์กรต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของการบริการที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ
๒. ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
๓. ร้อยละของงานบริการที่ได้จัดทำมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ
๔. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านระดับของขีดสมรรถนะที่ส่วนราชการกำหนด
๕. ร้อยละของความครอบคลุม ถูกต้อง และทันสมัยของฐานข้อมูลที่สนับสนุนยุทธศาสตร์
๖. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาขีดสมรรถนะตามแผนพัฒนาบุคลากร
๗. ร้อยละของงานที่บริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล
๘. ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมองค์กรให้ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันและการประพฤตินิ

ขอบ

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนทรัพย์พระยา

องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยาเป็นตำบลที่น่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความรู้คู่คุณธรรม เศรษฐกิจมั่นคง ชุมชนเข้มแข็ง สิ่งแวดล้อมดี มีภูมิทัศน์สวยงาม และมีภูมิปัญญาท้องถิ่น

พันธกิจการพัฒนา

๑) พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ โดยปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒) พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๓) ส่งเสริมการศึกษาและศิลปวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม

๔) ส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน

๕) พัฒนาศักยภาพของคนและความเข้มแข็งของชุมชน

๖) จัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๗) พัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงาม

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. เพื่อให้มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนเพื่อให้เป็นเมืองน่าอยู่

๒. เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดีถ้วนหน้า

๓. ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงรวมทั้งปลูกฝังให้มีคุณธรรมจริยธรรมตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม

๔. เพื่อให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและเพียงพอ

๕. สิ่งแวดล้อมไม่เป็นมลพิษ

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ด้านเมืองน่าอยู่

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษา กีฬา นันทนาการและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาศักยภาพของคนและความเข้มแข็งของชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการเกษตร

๗. ยุทธศาสตร์ด้านการเมืองการบริหาร

๒.๓ เป้าประสงค์ (Goals)

๑. เพื่อพัฒนาปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ทั่วถึงและเพียงพอ

๒. เพื่อพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิตและอนามัยของประชาชนให้ได้รับการอย่างทั่วถึง

๓. เพื่อพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ

๔. เพื่อส่งเสริมพัฒนาอาชีพของประชาชนให้สามารถเพิ่มรายได้ลดรายจ่ายโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๕. เพื่อพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่และยั่งยืน

๖. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการเกษตร

๗. เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เน้นการบูรณาการและการมีส่วนร่วมของทุก

ภาคส่วน

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑) ร้อยละของครัวเรือนที่มีระบบสาธารณสุขมูลฐาน สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานและเพียงพอ

๒) ร้อยละของประชาชนที่มีสุขภาพอนามัยดีถ้วนหน้า

๓) ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น

๔) ร้อยละของประชาชนที่ร่วมอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น

๕) ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้มากกว่ารายจ่าย

๖) จำนวนครัวเรือนที่มีการกำจัดขยะอย่างถูกสุขอนามัย

๗) ระดับความสำเร็จในการลดอุบัติเหตุบนท้องถนน

๘) ไข้เลือดออกลดลงเป็น ๐

๙) อบต.ทรัพยากรพระยาสามารถเบิกจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุได้ครบ

๑๐) สามารถเบิกจ่ายสนับสนุนสวัสดิการสังคมให้แก่ผู้พิการและทุพพลภาพได้ครบ

๑๑) อบต.ทรัพยากรพระยาสามารถเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์ให้ผู้ป่วยเอดส์ได้ครบ

๑๒) ร้อยละของประชาชนที่มีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตดี

๑๓) ร้อยละของเด็กที่มีอารมณ์และสติปัญญาดี

๑๔) ร้อยละของเด็กที่ได้รับอาหารเสริม(นม)

๑๕) ร้อยละของเด็กที่ได้รับอาหารกลางวัน

๑๖) ร้อยละของเด็กมีพัฒนาการที่ดีขึ้น

๑๗) ร้อยละของเด็กมีพัฒนาการกล้าแสดงออก

๑๘) ร้อยละของเด็กมีสุขภาพดีขึ้น

๑๙) ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่เด็ก ศพด.

๑๘) ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่เด็ก ศพด.

๑๙) อบต. สามารถจัดหาวัสดุการศึกษาได้

๒๐) บุคลากรของศูนย์ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น

๒๑) ระดับความสำเร็จในการเตรียมความพร้อมของ ศพด.

๒๓) ร้อยละของความปลอดภัยแก่ครูและเด็ก

๒๔) ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมสุขภาพในช่องปากแก่เด็ก

๒๕) ศพด. มีภูมิทัศน์ที่สวยงามและได้มาตรฐาน

๒๖) เด็กนักเรียน ครู มีสถานที่ในการเรียนเพียงพอและได้มาตรฐาน

๒๗) อบต.สามารถจัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันได้

๒๘) จำนวนพื้นที่ป่าชุมชนเพิ่มขึ้น (ไร่)

๒๙) ระดับความสำเร็จในการดำเนินกิจกรรม ๕ ส.

๓๐) ระดับความสำเร็จในการสนับสนุนศูนย์ข้อมูลข่าวสารระดับอำเภอ

๓๑) ระดับความสำเร็จในการสนับสนุนกิจกรรมกีฬาเขตอำเภอ

๓๒) ระดับความสำเร็จในการสนับสนุนกิจกรรมกาชาดจังหวัด

๓๓) ระดับความสำเร็จในการสนับสนุนโครงการจัดงานของอำเภอ

๒.๕ คำเป้าหมาย

๑. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ทั่วถึงและเพียงพอ
๒. พัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิตและอนามัยของประชาชนให้ได้รับการอย่างทั่วถึง
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ
๔. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของประชาชนให้สามารถเพิ่มรายได้ลดรายจ่ายโดยยึดหลักปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียง

๕. พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่และยั่งยืน
๖. พัฒนาและส่งเสริมการเกษตร
๗. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เน้นการบูรณาการและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมประชาธิปไตย การมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรทุกภาคส่วน
๒. พัฒนาองค์กรให้มีศักยภาพเพื่อการบริการประชาชนตามมาตรฐานสากล
๓. การก่อสร้าง ขยาย ปรับปรุงซ่อมแซม ถนน ทางเท้า รางระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ และท่อส่ง

น้ำ

๔. การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาแหล่งน้ำ
๕. การก่อสร้าง ขยายเขต ปรับปรุงซ่อมแซม สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และบริการ

สาธารณะที่พึงได้รับ

๖. การพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านสุขภาพและอนามัย
๘. การพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านสวัสดิการชุมชนและสังคมสงเคราะห์
๙. การพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๑๐. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด
๑๑. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาทุกระดับทั้งในระบบนอกระบบ และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๒. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านคุณธรรม จริยธรรม การอนุรักษ์สืบสานขนบธรรมเนียมประเพณี

วัฒนธรรมท้องถิ่น

๑๓. การพัฒนาส่งเสริม และสนับสนุนด้านกีฬาและการนันทนาการ
๑๔. ส่งเสริมการพัฒนาชุมชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๑๕. การส่งเสริมสร้างสนับสนุนและเพิ่มทักษะการพัฒนาอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน
๑๖. การส่งเสริมสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าผลผลิต ผลิตภัณฑ์ชุมชน สินค้าทางการเกษตร และอื่นๆ
๑๗. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๘. การบริหารจัดการ และรณรงค์การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอย่างมีประสิทธิภาพ
๑๙. การป้องกันและควบคุมมลพิษ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

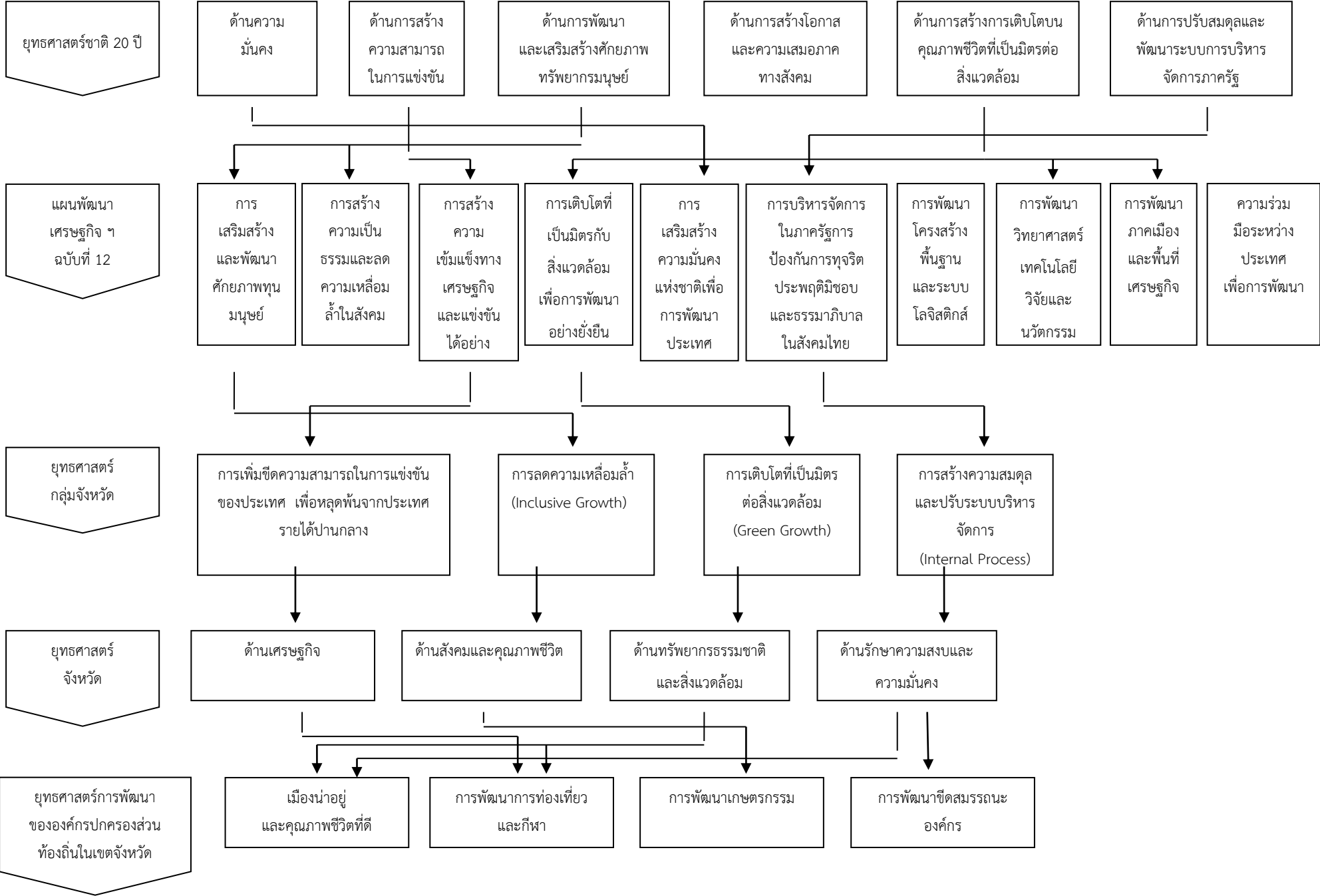
๑) พัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชน

- ๒) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตร
- ๓) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ๔) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
- ๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

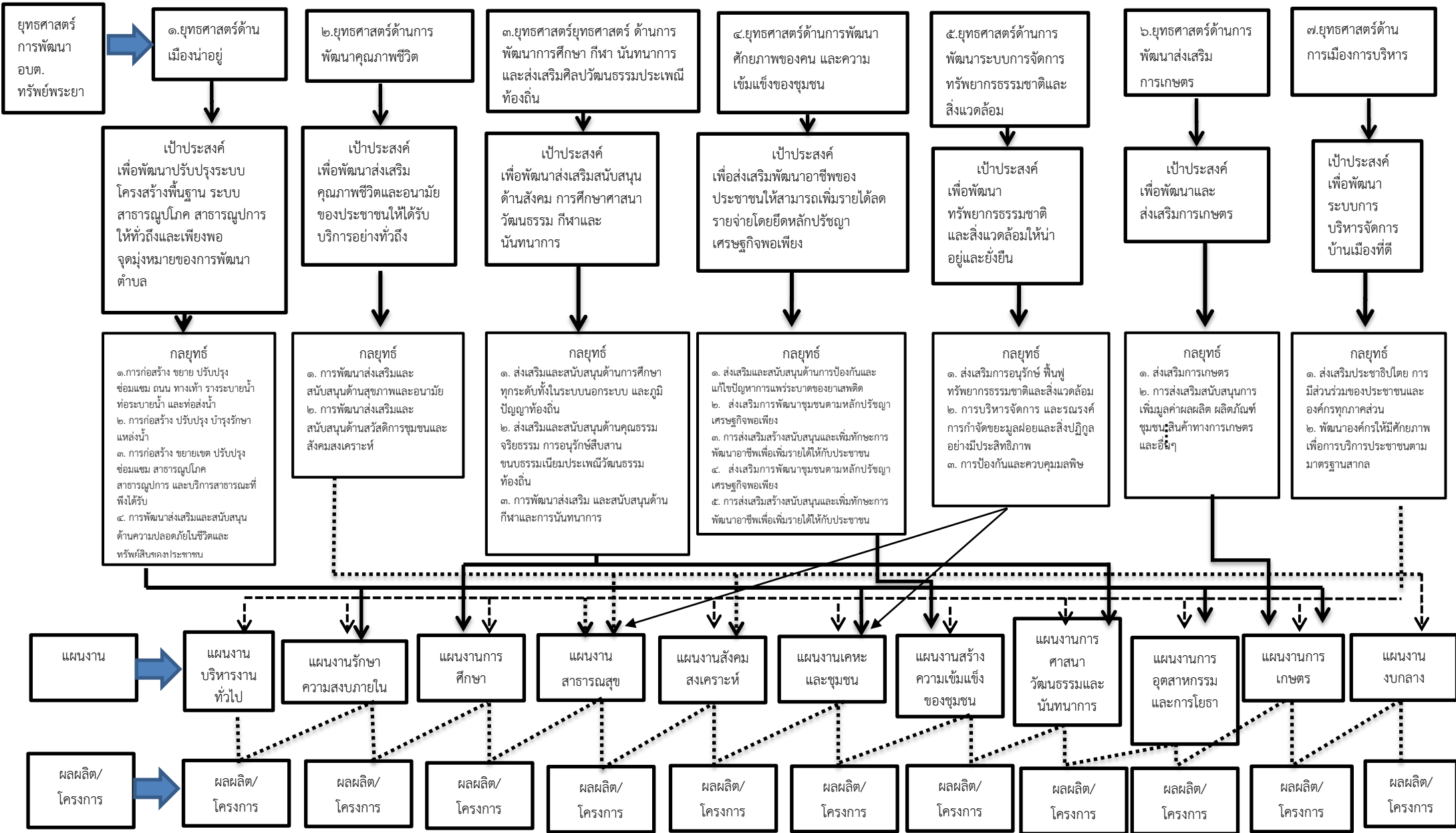
๒.๘ แผนงาน

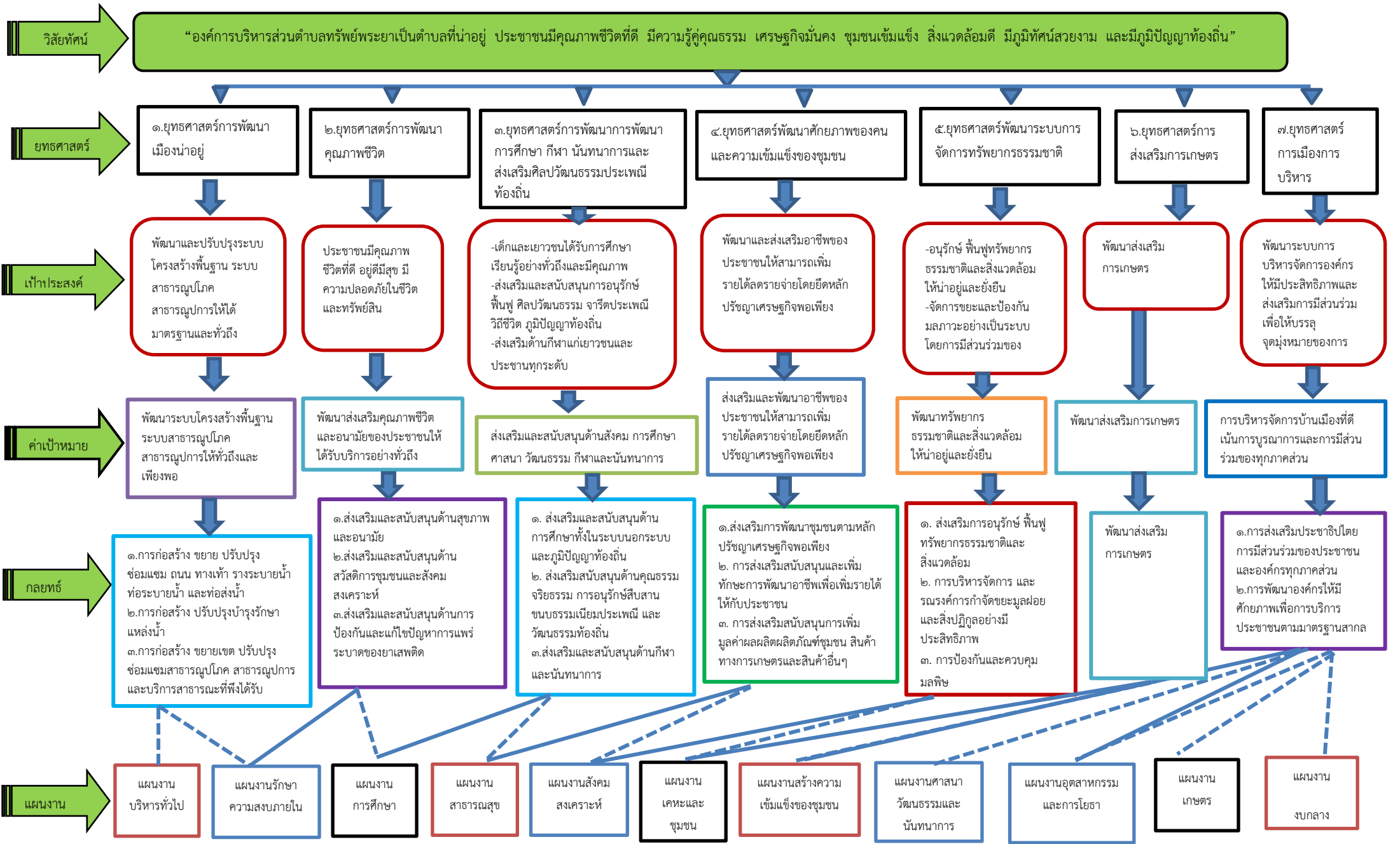
- ๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป
- ๒) แผนงานการรักษาความสงบภายใน
- ๓) แผนงานการศึกษา
- ๔) แผนงานสาธารณสุข
- ๕) แผนงานสังคมสงเคราะห์
- ๖) แผนงานเคหะและชุมชน
- ๗) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- ๘) แผนงานการศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ
- ๙) แผนงานงบกลาง
- ๑๐) แผนงานการพาณิชย์
- ๑๑) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

๒.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

โครงสร้างเชื่อมั่นโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ต่อ)

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑) จุดแข็ง (S : Strength)

- ประชาชน ผู้นำชุมชน มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- ชุมชนเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน
- ประชาชนยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- มีแหล่งน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรกรรมไหลผ่านตอนกลางของพื้นที่ตำบลซึ่งครอบคลุมหลายหมู่บ้าน
- ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว อ้อยมันสำปะหลัง ยางพารา เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ
- มีโรงเรียนสังกัด สพฐ.ทั้งหมดมี ๔ แห่ง สอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับประถมศึกษา ๒ แห่ง สอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงมัธยมต้น ๒ แห่ง และมีวัด ๑๐ แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๑ แห่ง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา
- ชุมชนมีความสงบ มีความปลอดภัย และไม่มีปัญหาด้านมลพิษ
- ผู้บริหารท้องถิ่นมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นและให้ความสำคัญกับการพัฒนาองค์กรและบุคลากร
- องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพย์พระยา มีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- หมู่บ้านในพื้นที่มีหอกระจายข่าวประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในหมู่บ้านได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร
- มีกองทุนในหมู่บ้าน เช่น กองทุนเงินล้าน การออมเงินสัจจะ ฯลฯ
- มีศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล
- มีชุดปฏิบัติการกู้ชีพกู้ภัย ๑๖๖๙

๒) จุดอ่อน (W : Weakness)

- ☹ คนในวัยทำงาน คนหนุ่มสาวอพยพไปทำงานทำในเมืองและต่างประเทศ
- ☹ ราษฎรยากจน ส่วนใหญ่ประชาชนประกอบอาชีพทางการเกษตรเพียงอย่างเดียว ทำให้ขาดรายได้เสริม
- ☹ ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปแบบของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง
- ☹ ขาดแหล่งเก็บกักน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรไม่เพียงพอ โดยเฉพาะช่วงกลางเดือนมีนาคม-กลางเดือนพฤษภาคมของทุกปี
- ☹ ประชาชนขาดการฝึกอาชีพ ขาดแหล่งงานที่จะรองรับแรงงานว่างงานนอกฤดูกาล
- ☹ ไม่มีสถานประกอบกิจการขนาดใหญ่ ไม่มีโรงงานในพื้นที่
- ☹ ฐานะความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของประชาชนบางส่วนค่อนข้างต่ำ
- ☹ ประชาชนส่วนใหญ่ขาดจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อม

☺ ประชากรส่วนใหญ่เป็นสังคมผู้สูงอายุเนื่องจากประชาชนวัยแรงงานเดินทางไปทำงานต่างพื้นที่

๓) โอกาส (O : Opportunity)

- ☞ จังหวัดบุรีรัมย์สามารถสนับสนุนงบประมาณให้องค์การบริหารส่วนตำบลทรัพยากรที่มีแผนงาน/โครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
- ☞ มีเส้นทางคมนาคมสะดวก สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ
- ☞ ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐเป็นอย่างดี และการปฏิรูประบบราชการทำให้พนักงานเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน
- ☞ รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- ☞ การกระจายอำนาจให้แก่ อบต. สามารถได้รับงบประมาณจากส่วนกลางเพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอในการบริหารจัดการท้องถิ่น
- ☞ นโยบายส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐ
- ☞ ยังมีความเป็นสังคมแบบชนบท ที่มีความเอื้อกุล พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

๔) ข้อจำกัด (T : Threat)

- ⌚ ประชาชนขาดแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการลงทุนในอัตราดอกเบี้ยต่ำ
- ⌚ งบประมาณที่ได้รับจากส่วนกลาง ไม่เพียงพอในการบริหารงาน
- ⌚ กฎหมายและระเบียบต่างๆ มีข้อจำกัดในการปฏิบัติงานทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน
- ⌚ การถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้การปฏิบัติงาน เกิดความล่าช้าไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
- ⌚ การพัฒนาบางด้านต้องเป็นไปตามกฎหมาย จึงไม่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ต้องอาศัยความเสียสละของคนชุมชนเท่านั้น ซึ่งบางครั้งก็ทำได้ยากมาก
- ⌚ สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
- ⌚ ปัญหาเกี่ยวกับการครอบครองที่ดินยังไม่ชัดเจน เช่น การออกเอกสารสิทธิ์ การใช้พื้นที่สาธารณะ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑. ด้านสังคมและวัฒนธรรม เป็นสังคมเกษตรกรรม มีอุปสรรคมากกว่าโอกาส คือ ประชากรส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาค่อนข้างต่ำ มีอัตราการเคลื่อนย้ายประชากรวัยแรงงานสูง เข้าสู่เมืองใหญ่และต่างประเทศ

๒. ด้านเทคโนโลยี มีสื่อและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย ราคาประหยัด มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสารพัฒนาไปอย่างรวดเร็วและทันสมัย มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถที่หลากหลายเป็นโอกาสมากกว่าอุปสรรค คือ กระแสความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่นำมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการขององค์การบริหารส่วนตำบล การใช้สื่อ ICT และนวัตกรรมในการบริหารองค์กร และการจัดกิจกรรมโครงการต่างๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และทันสมัย

๓. ด้านเศรษฐกิจ เป็นสังคมเกษตรกรรม รายได้ของประชากรค่อนข้างต่ำ รายได้ส่วนใหญ่มาจากการปลูกพืชผลทางการเกษตร และรับราชการ ซึ่งในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม

๔. ด้านการเมืองและกฎหมาย การเมืองระดับประเทศไม่มีความแน่นอน ทำให้การเมืองระดับท้องถิ่นไม่มีความแน่ชัดด้านนโยบาย รวมถึงความต่อเนื่องเชิงนโยบายของรัฐบาล ทำให้การสนับสนุนโครงการบางโครงการลดลงหายไป

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ด้านเมืองน่าอยู่	บริการชุมชนและสังคม	เคหะและชุมชน	กองช่าง	อบต. ทรัพย์พระยา
		การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	
			การเกษตร	สำนักปลัด	
			การพาณิชย์	กองช่าง	
๒	ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	บริหารทั่วไป	การรักษาความสงบ	สำนักปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	สาธารณสุข	สำนักปลัด	
			สังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด	
๓	ด้านการพัฒนาการศึกษา กีฬา นันทนาการและ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น	บริการชุมชนและสังคม	การศึกษา การศาสนาวัฒนธรรมและ นันทนาการ	กองการศึกษาฯ กองการศึกษาฯ	
๔	ด้านการพัฒนาศักยภาพ ของคนและความเข้มแข็ง ของชุมชน	บริการชุมชนและสังคม	สร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน	สำนักปลัด	
๕	ด้านการพัฒนาระบบการ จัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	เคหะและชุมชน การเกษตร	สำนักปลัด สำนักปลัด	
๖	ด้านการส่งเสริมการเกษตร	การเศรษฐกิจ	การเกษตร	สำนักปลัด	
๗	ด้านการเมืองการบริหาร	บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด กองคลัง	
		บริการชุมชนและสังคม	การศึกษา	กองการศึกษาฯ	
		การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	
รวม	๗ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๑ แผนงาน	๔ สำนัก/กอง	

ภาคผนวก